

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 524/2024-14

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára a sudcov Petra Straku (sudca spravodajca) a Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], proti rozhodnutiu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. Rvp 1543/2024 z 12. augusta 2024 a proti rozhodnutiu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 361/2024 z 25. júla 2024 takto

r o z h o d o l :

1. Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**
2. Žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky **n e v y h o v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Ústavnému súdu bola 3. októbra 2024 doručená ústavná sťažnosť sťažovateľa, ktorou namieta porušenie základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozhodnutiami ústavného súdu označenými v záhlaví tohto uznesenia. Sťažovateľ požaduje prijatie svojej sťažnosti doručenej ústavnému súdu 3. októbra 2024 na ďalšie konanie, zrušenie napadnutých uznesení ústavného súdu a vo veci vedenej pod sp. zn. Rvp 1543/2024 po zrušení vrátenie veci na ďalšie konanie ústavnému súdu.
2. Sťažovateľ si podanou žalobou uplatňoval voči Slovenskej republike nárok na náhradu škody 20 000 eur, a to z dôvodu protiprávneho umiestnenia dvoch domov v rozpore s územným plánom obce Rozhanovce. Žaloba sťažovateľa bola právoplatne zamietnutá a obci Rozhanovce ako intervenientovi bola priznaná náhrada trov konania voči sťažovateľovi.
3. Dňa 12. júna 2024 bolo ústavnému súdu doručené podanie sťažovateľa – návrh na nariadenie neodkladného opatrenia. O tomto podaní sťažovateľa bolo 12. augusta 2024 (sp. zn. Rvp 1543/2024) rozhodnuté tak, že sa odkladá podľa § 53 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov

(ďalej len „zákon o ústavnom súde“) bez ďalšieho procesného postupu, pretože „nejde o návrh, o ktorom by ústavný súd mohol a mal meritórne konať“. Ústavný súd poukázal na to, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia nepredstavuje návrh na začatie konania v zmysle § 42 ods. 2 zákona o ústavnom súde a že takýto návrh možno podať len v prebiehajúcom konaní pred ústavným súdom, ktoré začalo na základe ústavnej sťažnosti podanej podľa čl. 127 ods. 1 ústavy.

4. Dňa 8. júla 2024 bolo ústavnému súdu doručené ďalšie podanie sťažovateľa, ktoré ústavný súd vyhodnotil ako riadne podanú ústavnú sťažnosť a o ktorej rozhodol napadnutým uznesením sp. zn. IV. ÚS 361/2024 tak, že ju odmietol, a to z veľkej časti pre prekážku právoplatne rozhodnutej veci (*res iudicata*), teda pre neprípustnosť podľa § 56 ods. 1 písm. d) zákona o ústavnom súde a sčasti pre nevyčerpanie opravných prostriedkov.

II.

Argumentácia sťažovateľa

5. Sťažovateľ namieta, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia bolo potrebné vyhodnotiť ako ústavnú sťažnosť. Poukazuje tiež na § 62 zákona o ústavnom súde, podľa ktorého sa na konanie pred ústavným súdom primerane použije Civilný sporový poriadok, z ktorého vyplýva, že konanie začína aj podaním návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (§ 156 Civilného sporového poriadku). Podľa sťažovateľa teda možno návrh na nariadenie neodkladného opatrenia podať kedykoľvek.

6. Ďalej sťažovateľ poukazuje na obsah ním podaných návrhov a zdôrazňuje, že priznanie práva na právnu pomoc orgánu verejnej správy v konaní, kde si občan uplatňuje svoje základné práva a slobody, je hrubým porušením ústavných práv občana. Vo vzťahu k rozhodnutiu sp. zn. IV. ÚS 361/2024 namieta nedostatočné odôvodnenie.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

7. Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní preskúmal, či ústavná sťažnosť sťažovateľa obsahuje všeobecné náležitosti podania [§ 39 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“)], všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde) a osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

8. Podľa § 55 písm. c) zákona o ústavnom súde je návrh na začatie konania neprípustný, ak sa ním navrhovateľ domáha preskúmania rozhodnutia ústavného súdu. S ohľadom na to, že sťažovateľ sa podanou sťažnosťou domáha preskúmania rozhodnutí ústavného súdu, je táto jeho sťažnosť neprípustná podľa § 56 ods. 2 písm. d) v spojení s § 55 písm. c) zákona o ústavnom súde, a preto ju ústavný súd ako takú odmietol.

9. Sťažovateľ žiadal o ustanovenie právneho zástupcu ústavným súdom, čo odôvodnil svojou nemajetnosťou. Ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom však prichádza do úvahy len za súčasného splnenia dvoch podmienok, (1) ak to odôvodňujú majetkové pomery

navrhovateľa a (2) nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti (§ 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde).

10. V tomto prípade už na prvý pohľad nie je splnená druhá podmienka na vyhovie žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, preto ústavný súd žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu nevyhovel.

11. Keďže ústavná sťažnosť bola odmietnutá ako celok, rozhodovanie o ďalších námietkach sťažovateľa v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. novembra 2024

Peter Molnár
predseda senátu